

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 6 sierpnia 2013 r.

DOLiS/DEC-830/13/49901,49916,49947,49953

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) w związku z art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2012r. poz. 361 ze zm.) oraz art. 3a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 ze zm.) po rozpoznaniu wniosku Pani K. M. i Pana M. M. o ponowne rozpatrzenie sprawy ich skargi na udostępnienie ich danych osobowych przez Ministra Finansów z siedzibą w Warszawie przy ul. Świętokrzyskiej 12, na rzecz Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Z., rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 17 stycznia 2013r. (znak: DOLiS/DEC-37/13/2905,2907,2900,2895) odmawiającą uwzględnienia wniosku,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło dnia [...] lipca 2012 r. pismo przesłane drogą elektroniczną przez Pana M. M., zwanego dalej Skarżącym, dotyczące nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych. W piśmie z dnia [...] lipca 2012 r. podniósł: „żądamy zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w e-deklaracji oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Z., który niszczy, uszkadza i utrudnia dostęp do danych informatycznych”. Podobne argumenty Skarżący podniósł także w kilku kolejnych pismach nadesłanych drogą elektroniczną. W dniu [...] sierpnia 2012 r. do Biura GIODO wpłynęło żądanie podpisane przez Skarżącego i Panią K. M., zwaną dalej Skarżącą, w którym podnieśli, że „naruszenie ustawy (...) o ochronie danych osobowych (...) polega na stwierdzeniu, że działanie lub zaniechanie Ministra właściwego do spraw finansów publicznych, będącego administratorem danych osobowych wyczerpuje znamiona przestępstwa (...) z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 268a § 1 k.k., art. 270. § 1 i 2 i art. 287 § 1 k.k. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, dnia [...] maja 2011 r. w miejscu elektronicznej skrzynki podawczej systemu teleinformatycznego administracji podatkowej

Ministerstwa Finansów, zaniechał działania, do którego był obowiązany na podstawie art. 3b. § 3 pkt 1 ustawy (...) Ordynacja podatkowa (...) nie będąc do tego uprawnionym, przesyła do weryfikacji organu podatkowego, gdzie skutek stanowiący znamię czynu zabronionego nastąpił (...) oczekujemy od Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych skierowania do organu powołanego do ścigania przestępstw zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez Ministra właściwego do spraw finansów publicznych, dołączając dowody dokumentujące podejrzenie”. W piśmie z dnia [...] sierpnia 2012 r. Skarżący wskazali, że ich skarga dotyczy „nieuprawnionego dostępu Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Z. do przetwarzania danych osobowych w ePIT-36 za 2011r.”. W związku z kolejną liczną korespondencją przesyłaną do Biura GODO przez Skarżących organ w pismach z dnia [...] września 2012 r. (znak: [...]) wezwał Skarżących do uzupełnienia braków formalnych podania przez skonkretyzowanie przedmiotu postępowania, pod rygorem pozostawienia skargi bez rozpoznania w zakresie dotyczącym ewentualnego udostępnienia danych osobowych Skarżących innym podmiotom przez Ministra Finansów z siedzibą w Warszawie przy ul. Świętokrzyskiej 12, zwanego dalej Ministrem. Skarżący nie ustosunkowali się do wezwania w wyznaczonym terminie, dlatego Generalny Inspektor prowadził postępowanie administracyjne w przedmiocie wskazanym w piśmie z dnia [...] sierpnia 2012 r.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Skarżący dnia [...] marca 2012 r. złożyli zeznanie podatkowe za 2011 r. do Pierwszego Urzędu Skarbowego w Z. za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, tj. systemu teleinformatycznego administracji podatkowej e-Deklaracje i na podstawie art. 3a § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm., obecnie z 2012 r. poz. 74 ze zm.) otrzymali z elektronicznej skrzynki podawczej systemu teleinformatycznego administracji podatkowej Urzędowe Poświadczenie Odbioru Dokumentu Elektronicznego (identyfikator dokumentu: [...]).
2. Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Z., zwany dalej Naczelnikiem, pozyskał dane osobowe Skarżących ze zbioru danych stanowiącego ewidencję podatników Pierwszego Urzędu Skarbowego w Z. w związku z wykonywaniem obowiązków wynikających z ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1267 ze zm.). Dane te były przetwarzane przez Naczelnika na podstawie art. 21 § 3 Ordynacji podatkowej oraz art. 45 ust. 6 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307 ze zm., obecnie z 2012 r. poz. 361 ze zm.) w ramach prowadzonego postępowania podatkowego w zakresie określenia zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2011 r.

Po przeprowadzeniu w sprawie postępowania wyjaśniającego Generalny Inspektor decyzją administracyjną z dnia 17 stycznia 2013r. (znak: DOLiS/DEC-37/13/2905,2907,2900,2895) odmówił uwzględnienia wniosku Skarżących. Decyzja została im doręczona dnia [...] stycznia 2013 r.

Dnia [...] stycznia 2013 r. (w terminie) do Biura GODO wpłynęły dwa oddzielne wnioski Skarżących o ponowne rozpatrzenie sprawy ich skargi rozstrzygniętej ww. decyzją. W każdym z nich podniesiono: „Przedmiotem postępowania GODO (przetwarzanie danych w sprawie o sygnaturze [...]) jest Ochrona Danych Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z., z naruszeniem przepisów o właściwości organu podatkowego dotyczących przetwarzania danych osobowych a zwłaszcza tych,

które wykonuje się w systemach informatycznych, naruszenie przepisów art. 3 pkt 5., art. 3a § 2. i art. 3b § 3 pkt 1. ustawy (...) Ordynacja podatkowa oraz naruszeniem przepisów zgodnie z definicją ustawy (...) o ochronie danych osobowych (...). Właściwość rzeczowa, zakres działania organu ds. ochrony danych jest Ochrona Danych Naczelnika – GIODN (...) Przetwarzanie przez Naczelnika danych osobowych zawartych w e-deklaracji z dnia [...] marca 2012 r. PIT-36 »Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2011« jest naruszeniem praw i wolności osoby, której dane dotyczą KONSTYTUCJA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ [art.47, 51]. (...) Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Z., jest organem niewłaściwym do prowadzenia postępowania podatkowego w zakresie określenia zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2011 r (...) jest organem niewłaściwym do stanowienia dowodu i potwierdzenia terminu złożenia dokumentów oraz wydania decyzji określającej wysokość zobowiązania w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2011 r (...) jakiegokolwiek operacje wykonywane przez Naczelnika na danych osobowych (...) jest nieuprawnionym dostępem do systemu informatycznego e-deklaracji PIT-36 z dnia [...] marca 2012r.”. Skarżący kilkakrotnie zacytowali pkt 3 załącznika nr 5 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie sposobu przesyłania deklaracji i podań oraz rodzajów podpisu elektronicznego, którymi powinny być opatrzone (Dz.U. Nr 259, poz. 1769 ze zm.). Na końcu wniosków Skarżący powołali art. 7 pkt 5, art. 23 ust. 1 pkt 1 i art. 32 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie danych osobowych.

W pismach z dnia [...] stycznia 2013 r. Skarżący podnieśli, że: „Wobec niedopełnienia przez administratora danych osobowych obowiązku, stałego wstrzymania przetwarzania kwestionowanych danych osobowych – zawartych w piśmie [...], Decyzja z dnia [...] sierpnia 2012 r. Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Z. – dotyczących przetwarzania danych osobowych systemu teleinformatycznego e-Deklaracje PIT-36, w odniesieniu do których tryb ich uzupełniania, uaktualniania lub sprostowania określają odrębne ustawy” zwracają się do GIODO „z wnioskiem o nakazanie dopełnienia tego obowiązku”, bo ich zdaniem dane te „zostały zebrane z naruszeniem przepisów ustaw (Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej ustawa Ordynacja podatkowa, Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie sposobu przesyłania deklaracji i podań oraz rodzajów podpisu elektronicznego, którymi powinny być opatrzone Załącznik nr 5 pkt 3. oraz ustawa o ochronie danych osobowych) i są zbędne do realizacji celu, dla którego zostały zebrane, administrator danych osobowych Minister właściwy do spraw finansów publicznych jest obowiązany do stałego wstrzymania przetwarzania kwestionowanych danych osobowych”.

W piśmie z dnia [...] marca 2013 r. Skarżący podnosząc: „Wobec niedopełnienia obowiązku przez administratora systemu e-Deklaracje Ministerstwa Finansów, administratora danych osobowych, stałego wstrzymania przetwarzania kwestionowanych danych osobowych zebranych z naruszeniem ustawy przez osobę nieuprawnioną Dyrektora Izby Skarbowej w Z. – zawartych w [...] Decyzja Dyrektora Izby Skarbowej w Z. z dnia [...] października 2012 r., - dotyczących zgody przetwarzania danych osobowych przez tego, kto składa oświadczenie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego e-Deklaracje z dnia [...] marca 2012r. ePIT-36 »Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2011« (...)” zwrócił się do GIODO „z wnioskiem o nakazanie administratorowi systemu e-Deklaracje dopełnienia tego obowiązku, wdrożenia i eksploatację stosownych środków technicznych organizacyjnych zapewniających ochronę danych przed ich nieuprawnionym przetwarzaniem. (...) Deklaracja za pomocą środków komunikacji elektronicznej jest dostępna wyłącznie dla uprawnionego podatnika, formularz PIT-36 (...). Administrator danych osobowych systemu e-Deklaracje Ministerstwa Finansów, który udostępnia je

lub umożliwia dostęp do nich osobom nieupoważnionym, a zwłaszcza te operacje na danych osobowych, które wykonuje się w systemach informatycznych, popełnia czyn zabroniony” z art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. „Dyrektor Izby Skarbowej w Z. przetwarzając w zbiorze dane podatnika a zwłaszcza te operacje na danych osobowych, które wykonuje się w systemach informatycznych, popełnia czyn zabroniony” z art. 49 ust. 1 ww. ustawy. Skarżący wskazał: „Decyzja z dnia [...] sierpnia 2012 r. Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Z. określa zobowiązanie w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2011 rok w kwocie (...) od dochodu (...) uzyskanego w 2011 roku w Polsce i w Stanach Zjednoczonych Ameryki. [...] Decyzja Dyrektora Izby Skarbowej w Z. z dnia [...] października 2012 r. - utrzymuje w mocy” ww. decyzję.

Takie samo żądanie, jak wskazane w piśmie z dnia [...] marca 2013r., Skarżący podniósł w piśmie z dnia [...] marca 2013 r. w odniesieniu do decyzji Dyrektora Izby Skarbowej w Z. z dnia [...] lutego 2011 r. Skarżący ponadto zarzucił Dyrektorowi Izby Skarbowej w Z. kradzież tożsamości przez wykorzystanie „uzyskanych wcześniej danych podatnika takich jak: jego adres zameldowania, numer NIP, numer Pesel, oraz osiąganie dochodu” w USA, „modyfikowano dochód wyznaczający Podatek należny (...) Decyzja [...] Dyrektora Izby Skarbowej w Z.”. Tożsamy zarzut podniósł Skarżący w pismach dnia [...] marca 2013 r. pod adresem Naczelnika w związku z decyzją [...] z dnia [...] listopada 2010 r. oraz pod adresem Ministra Finansów.

W piśmie z dnia [...] marca 2013 r. Skarżący zarzucił, że Minister Finansów „nie uwzględnił potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w deklaracji oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem, umożliwił usuwanie danych z Urzędowego Poświadczenia Odbioru przez organ podatkowy (...)”.

W piśmie z dnia [...] marca 2013 r. Skarżący podnosząc: „Wobec niedopełnienia obowiązku przez administratora systemu e-Deklaracje Ministerstwa Finansów administratora danych osobowych, stałego zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w deklaracji oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem przez osobę nieuprawnioną Ministra właściwego do spraw finansów publicznych – zawarte w piśmie Ministra Finansów Nr [...] z dnia [...] marca 2013 r. dot. usuniętego dokumentu systemu eDeklaracje Urzędowe Poświadczenie Odbioru z dnia [...] marca 2012 r. - dotyczących zgody przetwarzania danych osobowych przez tego, kto składa oświadczenie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego e-Deklaracje interaktywny formularz z dnia [...] marca 2012r. ePIT-36 »Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2011« (...)”, zwrócił się do GODO „z wnioskiem o nakazanie administratorowi systemu e-Deklaracje dopełnienia tego obowiązku, wdrożenia i eksploatację stosownych środków technicznych organizacyjnych zapewniających ochronę danych przed ich nieuprawnionym przetwarzaniem”. W kolejnych pismach z dnia [...] marca 2013r. Skarżący ponowił zarzuty kradzieży tożsamości przez Naczelnika (w związku z decyzją z dnia [...] sierpnia 2012 r.) i Dyrektora Izby Skarbowej w Z. (w związku z decyzją z dnia [...] października 2012 r.), ponadto też w piśmie z dnia [...] marca 2013 r. wobec Naczelnika (w związku z wystawieniem tytułu wykonawczego z dnia [...] listopada 2012 r.). Zarzut kradzieży tożsamości przez wykorzystanie ww. danych Skarżący podniósł w kolejnych pismach z dnia [...] marca 2012 r. wobec: „Komornika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Z. (...) w przypadku wystawienia »Zajęcie prawa majątkowego« (...) z dnia [...] grudnia 2012 r. dotyczącego usuwania dokumentu, eUPO z dnia [...] marca 2012 roku, zniszczenie danych w celu umożliwienia dostępu do nich osobom nieupoważnionym (...)”, a także wobec Ministra Finansów w związku z pismem z dnia [...] marca 2013 r. (wobec tego organu ponownie w piśmie z dnia [...] kwietnia 2013 r.).

W piśmie z dnia [...] kwietnia 2013 r. Skarżący podniósł, że Naczelnik, „wydając Decyzję (...) z dnia [...] sierpnia 2012 r. czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa: e-UPO oraz e-Deklaracja PIT-36 2011 r. z dnia [...] marca 2012 r. dokumenty, którymi nie ma prawa wyłącznie rozporządzać”, ponadto ponowił zarzut kradzieży tożsamości przez ten organ, a w piśmie z dnia [...] maja 2013 r. – przez Dyrektora Izby Skarbowej w Z.

W dwóch pismach z dnia [...] maja 2013 r. Skarżący podniósł, że „Minister właściwy do spraw finansów publicznych nie wdrożył stosownych środków organizacyjnych, nie uwzględnił potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w deklaracji oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem (...) przetwarza dane osobowe dokumentu e-UPO dla e-PIT-36 2011 do ustaleń dokumentu Nr [...], Ministra Finansów z dnia [...].03.2013 r.”.

Skarżący ponowił wobec Naczelnika ww. zarzuty w związku z decyzją tego organu z dnia [...] sierpnia 2012 r. w czterech pismach z dnia [...] maja 2013 r., w pięciu pismach z dnia [...] maja 2013 r., trzech pismach z dnia [...] maja 2013 r., ośmiu pismach z dnia [...] czerwca 2013 r., zarzuty wobec Ministra Finansów w piśmie z dnia [...] czerwca 2013 r., zaś wobec Dyrektora Izby Skarbowej w Z. – w dwóch pismach z dnia [...] czerwca 2013 r.

GIODO pismami z dnia [...],[...] i [...] maja 2013 r. poinformował strony postępowania, że na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego zostanie wydana decyzja administracyjna, oraz pouczył strony o przysługujących im uprawnieniach określonych w art. 10 § 1 i art. 73 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), zwanej dalej Kpa.

Dnia [...] czerwca 2013 r. do Biura GIODO wpłynął wniosek Skarżącego, przesłany za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej (ePUAP), o „zapewnienie dostępu do dokumentów elektronicznych w celu zapoznania się z materiałami zebranymi w trakcie postępowania z odwołania dnia [...] stycznia 2013 r. od Decyzji GIODO z dnia 18 stycznia 2013 r. sygn. sprawy [...]: wnoszonych do organu administracji publicznej lub przez niego doręczanych, zwłaszcza zapewnić dostęp do: - akta zgromadzone w toku postępowania przez organ I instancji wg spisu akt, - akta zgromadzone w toku postępowania przed organem odwoławczym wg spisu akt”. Skarżący wskazał, że w myśl art. 10 § 1 Kpa po zapoznaniu się z aktami zgromadzonymi w toku postępowania wypowie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2013 r. (znak: DOLiS/POST-177/13/39155,39165,39271, 39273) Generalny Inspektor odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego. Po rozpoznaniu zażalenia Skarżącego z dnia [...] czerwca 2013 r. organ postanowieniem z dnia 12 lipca 2013 r. (znak: DOLiS/POST-202/13/44758,44760,44761,44763) utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

W ww. zażaleniu Skarżący ponadto w uzasadnieniu wskazał, że „składał wniosek w sprawie postępowania z odwołania z dnia [...] stycznia 2013 r. od Decyzji GIODO z dnia 18 stycznia 2013 r. (...). Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, strona niezadowolona z niniejszej decyzji, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. **WNIOSEK O PONOWNE ROZPATRZENIE SPRAWY** (postępowanie administracyjne w przedmiocie wskazanym w piśmie z dnia [...] sierpnia 2012 roku)”. Jednak w kolejnym akapicie podniósł, że nigdy nie składał wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy skargi Skarżących na udostępnienie ich danych osobowych przez Ministra Finansów na rzecz Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Z., rozstrzygniętej ww. decyzją GIODO.

W związku ze wskazanymi rozbieżnościami Generalny Inspektor pismem z dnia [...] lipca 2013 r. (znak: [...]) na podstawie art. 64 § 2 Kpa wezwał Skarżącego do jednoznacznego określenia, czy jego ww. pismo z dnia [...] stycznia 2013 r. stanowi wniosek o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy, rozstrzygniętej ww. decyzją administracyjną GODO z dnia 17 stycznia 2013 r., czy jednak Skarżący w tej sprawie nie składał żadnego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wezwanie opatrzone rygorem pozostawienia bez rozpoznania ww. pisma z dnia [...] czerwca 2013 r. w tym zakresie, w jakim Skarżący kwestionował złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy.

W piśmie z dnia [...] lipca 2013 r., określonym przez Skarżącego jako jego odpowiedź na ww. wezwanie GODO, Skarżący podniósł, że: 1. „ma prawo do uzyskania wyczerpującej informacji zwłaszcza do przekazania przez GODO spisu akt sprawy o sygnaturze: [...], dot. akt zgromadzonych w toku postępowania przez organ I i II instancji Generalnego Inspektora Ochrony danych Osobowych, w związku z art. 73 § 3 k.p.a. dot. »Wniosek o zapewnienie dostępu do akt sprawy« z dnia 5 czerwca 2013 r.”; oraz 2. „Wniosek o zapewnienie dostępu do akt sprawy dotyczy wyłącznie materiałów zebranych w trakcie postępowania z odwołania [...] stycznia 2013 r. od Decyzji GODO z dnia 18 stycznia 2013 r. sygn. sprawy: [...]”. Skarżący wskazał, że: „Przedłożenie przez biuro GODO spisu akt sprawy o sygnaturze: [...], w myśl art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (...) zapewni M. M. zapoznanie się z aktami zgromadzonymi w toku postępowania i wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w sprawie o sygnaturze: [...]”.

Postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2013 r. (znak: DOLiS/POST-226/13/49113,49116,49119,49120) GODO odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego.

Ponieważ Skarżący w ww. piśmie z dnia [...] lipca 2013 r. nie udzielił odpowiedzi na pytanie zawarte w ww. piśmie GODO z dnia [...] lipca 2013 r., organ pozostawił bez rozpoznania ww. pismo Skarżącego z dnia [...] czerwca 2013 r. w tym zakresie, w jakim kwestionował on złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy. Tym samym organ uznał, że Skarżący ww. pismem z dnia [...] stycznia 2013 r. złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy

Po powtórny rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji z dnia 17 stycznia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-37/13/2905,2907,2900,2895) jest prawidłowe. Argumenty podniesione we wnioskach Skarżących o ponowne rozpatrzenie sprawy nie uzasadniają konieczności zmiany tej decyzji.

Ponownie wskazać należy, że ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych (art. 2 ust. 1) m.in. przez osoby fizyczne i osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych (art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy). Przetwarzaniem danych są wszelkie operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych (art. 7 pkt 2 ustawy). Za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 6 ust. 1). Aby przetwarzanie danych osobowych było zgodne z prawem, administrator danych obowiązany jest spełnić jedną z przesłanek spośród określonych w art. 23 ust. 1 pkt 1-5 ustawy. Wg

tego przepisu przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych, 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, 4) jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Katalog ww. przesłanek jest zamknięty, każda ma charakter autonomiczny i niezależny, co oznacza, że co do zasady są równoprawne, więc spełnienie co najmniej jednej z przesłanek stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych.

W ustalonym w sprawie stanie faktycznym ponownie powołać należy art. 45 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Stanowi on, że podatnicy są obowiązani składać urzędom skarbowym zeznanie, według ustalonego wzoru, o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym. W myśl art. 3a Ordynacji podatkowej deklaracje, w tym zeznania, do których składania są, na podstawie przepisów prawa podatkowego, m.in. podatnicy, mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Rodzaje deklaracji, które mogą być w ten sposób składane, określono w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie określenia rodzajów deklaracji, które mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej (Dz. U. Nr 246, poz. 1817 ze zm.).

Powtórzyć należy, że jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, Skarżący skorzystali z możliwości przesłania zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-36 za 2011 r. do Pierwszego Urzędu Skarbowego w Z. za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Zgodnie z art. 5 ust. 6 pkt 1 ustawy o urzędach i izbach skarbowych, do zadań naczelników urzędów skarbowych należy w szczególności ustalanie lub określanie i pobór podatków. W świetle powyższego Generalny Inspektor prawidłowo stwierdził w zaskarżonej decyzji, że przetwarzanie danych osobowych Skarżących przez Naczelnika następuje w celu realizacji ustawowych zadań podatkowych, co oznacza spełnienie przesłanki legalności tego procesu, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt. 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Generalny Inspektor podtrzymuje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, że z materiału dowodowego sprawy nie wynika, by Minister był administratorem ich danych osobowych zawartych w deklaracji PIT-36, zatem nie doszło do udostępnienia tych danych Naczelnikowi przez Ministra. Wypełniona przez Skarżących deklaracja PIT-36, przekazana za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, kierowana jest bezpośrednio do Naczelnika jako podmiotu właściwego do ustalania lub określania i poboru podatków. Podkreślenia wymaga, że to Naczelnik jest administratorem danych zawartych w tej deklaracji, pozyskanych za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej, która jest jedynie narzędziem udostępnionym przez Ministra. Z uwagi na powyższe Generalny Inspektor uznał za bezprzedmiotowy zarzut udostępnienia Naczelnikowi danych osobowych Skarżących przez Ministra.

Odnosząc się do żądania Skarżących dotyczącego złożenia przez organ do spraw ochrony danych osobowych zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez Ministra, GIODO wskazał w zaskarżonej decyzji, że w świetle zakresu jego zadań, określonego w art. 12 pkt 1-7 ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor nie jest organem uprawnionym do dokonywania kwalifikacji znamion czynu zabronionego. To organy ścigania właściwe są do merytorycznego

rozpoznania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, natomiast Generalny Inspektor nie może rozstrzygać kwestii należących do kompetencji innych organów przyznanych im na podstawie odrębnych przepisów prawa. Strona może domagać się od GODO w administracyjnych formach postępowania wyłącznie podjęcia działań określonych w ww. art. 18 ust. 1 ustawy i składać tylko wnioski, które mogą być rozpatrzone przez wydanie decyzji administracyjnej. Tymczasem ustawa nie daje temu organowi uprawnień do kończenia prowadzonego postępowania poprzez skierowanie w formie decyzji administracyjnej zawiadomienia do organów ścigania o popełnieniu przestępstwa. Jak orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 listopada 2001 r. (sygn. akt II SA 2702/00): „osoba dochodząca ochrony swych praw w trybie ustawy o ochronie danych osobowych nie jest podmiotem postępowania obliczonego na wydanie decyzji o zawiadomieniu stosownego organu o przestępstwie w zakresie przetwarzania danych osobowych i nie może się tego domagać od GODO w administracyjno – prawnych formach tego postępowania. Przepis art. 19 ustawy nie daje bowiem stronie roszczenia w tym względzie”. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 13 listopada 2009 r. (sygn. II SA/Wa 612/2009) stwierdził, że: „Skierowane przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa następuje poprzez wystąpienie do organu właściwego do wszczęcia postępowania karnego w danej sprawie, a ponadto jako należące do kompetencji organu realizowane jest z urzędu, a nie na wniosek osób zainteresowanych”.

Powyższe rozważania dotyczące zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa odnieść należy także do zarzutów kradzieży tożsamości przez Naczelnika, Ministra oraz Dyrektora Izby Skarbowej w Z., podniesionych przez Skarżącego w licznej korespondencji przesłanej do Biura GODO w toku postępowania zainicjowanego wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że jeżeli w przekonaniu Skarżących w wyniku działań podmiotów, których dotyczy niniejsze postępowanie, doszło do popełnienia przestępstwa, mogą oni samodzielnie wystąpić do organów ścigania z odpowiednim wnioskiem.

Jak wskazano powyżej, Generalny Inspektor nie może rozstrzygać kwestii należących do kompetencji innych organów przyznanych im na podstawie odrębnych przepisów prawa, gdyż nie jest organem nadzorującym prawidłowość postępowań prowadzonych przez inne organy na podstawie właściwych przepisów prawa (wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 marca 2001 r., sygn. akt II SA 401/00; z dnia 26 lutego 2009r., sygn. akt I OSK 544/2008; z dnia 11 stycznia 2010 r., sygn. akt I OSK 1453/09). Dlatego poza kontrolą GODO pozostaje kwestia prawidłowości obliczenia podatku dochodowego od dochodów uzyskanych przez Skarżących.

Odnosnie do podniesionych w ww. korespondencji Skarżącego, przesłanej do Biura GODO w toku postępowania zainicjowanego wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, zarzutów pod adresem Dyrektora Izby Skarbowej w Z. i Komornika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Z., należy podkreślić, że zarzuty wobec tych podmiotów zostały postawione dopiero w ww. korespondencji. Dlatego brak jest podstaw do oceny ich zasadności w toku postępowania dotyczącego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, skoro Skarżący nie uczynił ich przedmiotem skargi inicjującej postępowanie przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych. W doktrynie podkreśla się, że: „Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą wyznaczony jest zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu I instancji. Organ odwoławczy nie może zmieniać rodzaju sprawy, a zatem w postępowaniu odwoławczym może być rozpoznana i rozstrzygnięta wyłącznie tożsama pod względem podmiotowym i przedmiotowym sprawa. Organ odwoławczy nie

może również rozszerzać zakresu sprawy”. (tak B. Adamiak, J. Borkowski, „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, Wydawnictwo C.H. Beck, 7. wyd., Warszawa 2005, s. 600). Takie stanowisko prezentowane jest również w orzecznictwie. Tytułem przykładu można wskazać wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 14 stycznia 2005 r. (sygn. akt II SA/Lu 608/04), w którym sąd orzekł: „(...) zachowanie zasady dwuinstancyjności postępowania wymaga nie tylko dwukrotnego rozpoznania sprawy, ale także przestrzegania jej tożsamości pod względem przedmiotowym i podmiotowym. Granice rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w drugiej instancji wyznacza zatem rozstrzygnięcie decyzji pierwszej instancji (por. wyrok Sadu Najwyższego z dnia 9 listopada 1995 r., sygn. akt III ARN 53/95, OSN 1996, Nr 11, poz. 152; wyrok NSA z dnia 12 lipca 2002 r., sygn. akt II SA 277/2001). Oznacza to, iż organ odwoławczy nie może rozstrzygać sprawy w zakresie innym, niż uczynił to organ I instancji (...)”.

Po dokonaniu powtórnej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje stanowisko zajęte w decyzji administracyjnej z dnia 17 stycznia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-37/13/2905,2907,2900,2895).

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 i art. 22 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 13 § 2 oraz art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.) od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).